

Arrest

nr. 93 109 van 7 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MICHOLT, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 oktober 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 oktober 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 13 december 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 februari 2012.

1.3. Op 20 maart 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 maart 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 11 februari 1974 geboren in Bagdad. U bent een soenniet van Arabische origine en woonde samen met uw drie broers en moeder in Zeyuna, Bagdad. U bent in 1996 getrouwd met Nivin Mohamed Saleh, met wie u twee kinderen heeft. U bent tot het zesde middelbaar naar school geweest maar heeft dit niet afgemaakt aangezien u liever aan fietsen sleutelde. U was gekend in de wijk als fietsenhersteller. U heeft een eigen atelier geopend waar u tot 2004 in gewerkt heeft.

Na de sluiting van het atelier heeft u gedurende anderhalve maand buitenlandse journalisten vervoerd in Irak.

Sinds 2009 werkte u bij 'Dar el Mukhtar'. U moest de inkopen doen voor twee clubs, namelijk de Alwiya club en de Sayid club. Af en toe moest u naar hotel El Matar. In 2009 werd uw neef, die als tolk werkte voor de Amerikanen, bedreigd door middel van een dreigbrief. Twee maanden later werd hij vermoord.

Sinds 3 augustus 2010 was u verantwoordelijk voor de inkopen voor het restaurant van het hotel el Matar. Op 5 oktober 2011 wou u naar uw werk vertrekken, toen u een brief vond onder de ruitenwisser van uw wagen. De brief zou afkomstig geweest zijn van de militie Asaeb el-Haqq. U heeft toen uw baas verwittigd dat u bedreigd werd. Een andere medewerker kwam de auto ophalen. U heeft vijf dagen later Irak verlaten.

U heeft Irak verlaten op 11 oktober 2011 richting Turkije. U bent op 16 oktober 2011 uit Turkije vertrokken met de vrachtwagen naar België. U bent op 24 oktober 2011 in België aangekomen waar u dezelfde dag asiel aangevraagd hebt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een appreciatiecertificaat van het Bagdad International Airport Hotel, een badge van het BIAP Hotel, een tewerkstellingsattest, een verzendingsnota van DHL. U legt eveneens een kopie neer van een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

In eerste instantie rijzen er ernstige twijfels bij uw effectieve tewerkstelling als aankoop-manager bij het Bagdad International Airport Hotel. U zou vanaf 3 augustus 2010 onder contract gewerkt hebben bij het luchthavenhotel en dit tot 20 september 2011 (CGVS p.8). Vooreerst kende u niet de volledige benaming van het hotel. Gevraagd naar de exacte benaming van het hotel, antwoordde u 'findat el matar' wat 'luchthavenhotel' betekent (CGVS p.18). U wist niet of het Matar Hotel waar u werkte al dan niet hetzelfde hotel was als het Bagdad International Airport Hotel (CGVS p.18). Dit is erg bevreemdend aangezien op het tewerkstellingsattest en het appreciatiecertificaat die u neerlegde vermeld staat: 'Bashar Adnan was employed as procurement manager in the Baghdad International Airport Hotel' (zie documenten). Dit is hoogst opmerkelijk.

Ook wat betreft de beschrijving van de voorgevel van het hotel blijft u in gebreke. Zo zou het hotel eruit zien als een westers gebouw met een puntdak. Aan de zijkant kon men zitten en aan de rechterkant was een fontein, zo zegt u. U gaf aan dat er op de rode gevel van het hotel in zwarte letters 'Findat el Matar' zowel in het Arabisch als in een andere taal geschreven staat (CGVS p.18). U verklaarde dat er gemiddeld twintig tot vijftig buitenlandse in het hotel verbleven en het hotel een dertigtal kamers telde (CGVS p.8, p.13). Uw beschrijving van het hotel komt echter niet overeen met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo zou het hotel over honderd kamers beschikken, met een bezettingsgraad van 50 tot 85% (zie infomap). Dit wil dus zeggen dat er gemiddeld tussen de vijftig en vijftachtig gasten waren. Het aantal gasten heeft een enorme impact op uw werk als inkoop-manager van het restaurant; er mag dan ook van u verwacht worden dat u een beter

zicht hebt op de bezettingsgraad en het aantal gasten van het hotel. Gekeken naar de beschikbare foto's van het hotel is het bevreemdend dat u het beschrijft als een westers gebouw met puntdak. Dit stemt niet overeen met de voorhanden info. Op de witte gevel staat bovendien duidelijk geschreven in rode letters 'baghdad international airport hotel' zowel in het Arabisch als in het Engels. Dat u deze basisgegevens niet correct kan weergeven, roept twijfels op bij uw effectieve tewerkstelling bij het hotel. Temeer de voorgevel van het hotel afgebeeld staat op de achtergrond van het appreciatiecertificaat dat u heeft neergelegd.

Verder is de beschrijving van de inhoud van uw werk eveneens zeer onwaarschijnlijk. Zo zou u verantwoordelijk zijn geweest voor de inkoop van drank, groenten, vlees en vis en gasflessen voor het restaurant van het hotel (CGVS p. 8). U vervulde uw taak met een 'JMC zeven plaatsen' waarvan u de stoelen kon platleggen of met een KIA pick-up (CGVS p.8, p.9). U begon uw boodschappen dagelijks rond negen uur 's ochtends, tegen één uur 's middags had u alles verzameld en reed u naar het hotel om de goederen af te zetten (CGVS p.9). U moest dagelijks water kopen, alcoholische dranken zoals bier en whisky, vlees (tien dozen van dertig kilo), groenten en fruit (CGVS p.9, p.14). Volgens uw verklaringen zou u met één lading voedsel per dag het restaurant bevoorraden (CGVS p. 13). Afgezien van meel werd er niets rechtstreeks geleverd aan het hotel (CGVS p.13). U stelt dat u de enige was die verantwoordelijk was voor het aanbrengen van voedsel (CGVS p.13). Het is echter weinig aannemelijk dat u voor een vijf-sterrenrestaurant, waar er naast een ontbijt voor de gasten ook warme maaltijden geserveerd werden voor iedereen die het wenste, op uw eentje de ganse bevoorrading verzorgde met behulp van een camionette waar u de zetels van platlegde (CGVS p.13). De beschrijving van uw job roept vraagtekens op bij de geloofwaardigheid ervan.

U legde eveneens een aantal documenten neer ter staving van uw tewerkstelling bij BIAP hotel. Zo legt u enerzijds een badge neer die u gebruikte om de controleposten te passeren. U stelde dat uw badge geldig was gedurende dezelfde periode als uw contract (CGVS p.18). Uw badge zou in september 2011 verlopen zijn en u moest wachten tot december om een nieuwe badge te krijgen, zo stelt u (CGVS p.18). In de periode van 20 september 2011 tot 5 oktober 2011 kwam er een escorte naar buiten om u naar binnen te brengen, aangezien uw badge verlopen was (CGVS p.18). Uit de geldigheidsdatum van uw badge blijkt deze evenwel geldig te zijn van 31 december 2010 tot 31 december 2011 (zie document). U hebt met andere woorden nooit over een vervallen badge beschikt en moest bijgevolg geen beroep doen op een escorte om u te begeleiden naar het restaurant. Van iemand die dagelijks gebruikt maakt van zijn badge om zijn professionele werkzaamheden te vervullen mag er verwacht worden dat hij hier consistente verklaringen over aflegt. Geconfronteerd voor de tweede maal met de vaststelling dat uw badge nog geldig was, gaf u aan dat u een beroep moest doen op een escorte voordat u over een badge beschikte (CGVS p.19). Dat u niet weet of de badge die u dagelijks gebruikte en heden voorlegt al dan niet nog geldig was tijdens de laatste weken dat u voor het bedrijf werkte, is een zeer opmerkelijke vaststelling.

U legt verder nog een tewerkstellingsattest neer dat opgesteld werd op 20 september 2011. Hierin staat geattesteerd dat u werkzaam was bij Sigma Group International van 3 augustus 2010 tot 20 september 2011. Het certificaat geeft aan dat uw contract op 20 september 2011 afliep en u het certificaat zelf aangevraagd hebt (zie document). Dat dit attest aangeeft dat u tot 20 september 2011 voor hen heeft gewerkt en dat u nadien geen verplichtingen meer heeft t.a.v. uw werkgever is een opmerkelijke vaststelling in het licht van uw bewering op 5 oktober 2011 problemen te hebben gekend. U heeft geen ander begin van bewijs dat uw tewerkstelling kan staven na deze datum (dd.20 september 2011) (CGVS p.19).

Gezien er geen geloof gehecht wordt aan uw effectieve tewerkstelling als inkoopmanager van Baghdad International Airport Hotel kan er aan de daaruit volgende vervolgingsfeiten eveneens geen geloof gehecht worden.

Ook andere elementen roepen twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Gevraagd of er andere mensen die bij het hotel werkten bedreigd werden, kon u niet met zekerheid antwoorden: u wou niet met andere mensen praten uit schrik dat die mensen uw naam zouden weten en die zouden doorgeven aan de milities. U had zodoende enkel contact met Abou Zeinab, een kok uit Amman (CGVS p.11, p.17). Dat u niet op de hoogte bent van eventuele problemen van collega's is een merkwaardige vaststelling. In schril contrast bovendien met uw voorzichtige houding ten opzichte van personeel van het restaurant zelf, toonde u wel altijd uw badge aan de controleposten in Bagdad-stad en vertelde u erbij dat u voedsel voor de luchthaven vervoerde (CGVS p.15). U gaf de

mensen van de controlepost bananen en frisdrank en heeft geen problemen aan de controleposten ondervonden (CGVS p.15). Dat u tegen wildvreemden wel uw naam en werkplaats zou kenbaar maken maar niet tegen uw collega's, is hoogst merkwaardig.

U wist verder niet eens met zekerheid te vertellen of de groepering die u bedreigde, Asaeb el-Haqq, een sjiitische dan wel een soennitische groepering is, wat bevreemdend is voor een persoon die heel zijn leven in Bagdad woonde en werkte (CGVS p.10). Temeer er in de dreigbrief zelf verwezen wordt naar 'onze jongens van Shia afkomst'(CGVS p.16). Indien u werkelijk omwille van deze groepering uw land van herkomst diende te verlaten, zou u zich hierover ongetwijfeld beter hebben geïnformeerd.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen samen met uw verklaringen dat u afkomstig bent van Bagdad. Het appreciatiecertificaat van het Bagdad International Airport Hotel, de badge van het BIAP Hotel en een tewerkstellingsattest zijn documenten die enkel bewijswaarde hebben wanneer ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen wat bij u niet het geval is. De kopie van de dreigbrief is een document waarvan de authenticiteit niet kan achterhaald worden.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidsstroepen en overheid geviseerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd.

Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip 'vluchteling' toe op zijn eigen situatie, waarbij hij een poging onderneemt om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, en het gelijkheidsbeginsel voert verzoeker onder verwijzing naar de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde persberichten over Irak/Bagdad aan dat het geweld in Bagdad specifiek van aard is en er herhaaldelijk bomaanslagen zijn waarbij wekelijks tientallen doden vallen. Hij citeert uit de informatie gevoegd aan het verzoekschrift en besluit hieruit dat objectieve informatie aantoont dat er nog steeds sprake is van een aanhoudende conflictsituatie. Waar in de bestreden beslissing het asielbeleid van andere Europese landen wordt aangehaald om het standpunt over het niet meer toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus aan Irakezen te verdedigen, betoogt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de Belgische wetgeving dient te respecteren aangezien de Belgische wetgever gekozen heeft voor een bredere bescherming bij de omzetting van de kwalificatierichtlijn en dat een vergelijking met het beleid van andere Europese landen irrelevant is.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: 14 recente persartikels over de veiligheidssituatie in Irak; mailverkeer met "Iraq Body Count"; en twee bladzijden uit het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 10 mei 2006.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er in eerste instantie ernstige twijfels rijzen bij zijn effectieve tewerkstelling als aankoop-manager bij het Baghdad International Airport Hotel, (ii) gezien er geen geloof wordt gehecht aan zijn effectieve tewerkstelling er aan de daaruit volgende vervolgingsfeiten eveneens geen geloof kan worden gehecht, (iii) ook andere elementen twijfels oproepen bij de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven, zoals wordt toegelicht, en (iv) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen is dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid is om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontkrachten.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

2.6. Waar verzoeker stelt dat de asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch hij niet moet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn stelling voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven, kan de Raad slechts vaststellen dat hij er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren, zoals blijkt uit wat volgt.

2.7. Waar verzoeker stelt dat hij de vraag of het "Matar Hotel" hetzelfde is als het "Baghdad International Airport Hotel" niet goed verstaan heeft, en hij toevoegt dat het "Findat al Matar" in de spreektaal de naam van het hotel is en hij nooit stilgestaan heeft bij de officiële naam van het hotel, kan hij niet overtuigen. Immers, zelfs al zou nog aangenomen kunnen worden dat verzoeker de Engelse vertaling van het "Matar Hotel" of "Findat al Matar" niet kent dan nog mag van een werknemer van het hotel die als "Procurement manager" (aankoop manager) zou zijn tewerkgesteld, zoals vermeld wordt op de neergelegde badge, aangenomen worden dat hij de correcte Arabische naam van het hotel kent zoals het vermeld staat op het hotel, op zijn badge, op de aanbevelingsbrief van de "general manager" en het "Certificate of appreciation", en dat hij een correcte beschrijving kan geven van het hotel zoals het er in werkelijkheid uitziet. Dat verzoeker altijd aan de achterkant leverde en de voorkant niet goed kent is niet ernstig aangezien hij ten onrechte stelt dat de naam van het hotel in het Arabisch en een andere taal in zwarte letters op het gebouw staat, terwijl het rode letters zijn, en hij meent dat het gebouw zelf rood is, terwijl het wit is (gehoor, p. 18; administratief dossier met informatie van de website over het hotel, stuk 13 landeninformatie). Deze vaststellingen alleen al hypothekeren ernstig verzoekers beweringen.

Voorts wordt van verzoeker niet verwacht dat hij perfect op de hoogte is van het aantal gasten of de bezettingsgraad van het hotel waar hij werkt, doch er kan aangenomen worden dat hij bij benadering weet hoeveel kamers er in het hotel zijn. Zo stelt hij verkeerdelijk dat het "Baghdad International Airport Hotel" een dertigtal kamers telde terwijl het hotel beschikt over honderd kamers (gehoor, p. 8).

Verzoekers omschrijving van zijn werkzaamheden als "Procurement manager" getuigt eerder van een amateuristische aanvoer van de producten voor het restaurant en de gasten, wat in schril contrast staat met de wijze waarop de firma "Sigma Group International", die het "Baghdad International Airport Hotel" uitbaat, wordt voorgesteld, namelijk als een jonge, dynamische en professionele organisatie als moederbedrijf voor verschillende dochterbedrijven, zoals transport en "general trade" (informatie over de Sigma groep, administratief dossier, stuk 13). Het is dan ook niet aannemelijk, mede gelet op de veiligheidstoestand in Irak en Bagdad in het bijzonder, dat zo'n hotel afhankelijk zou zijn van de dagelijkse aanvoer van onder andere water en vlees (*"Drank niet elke dag, het was per week, één of twee keer per week, afhankelijk van het werk in resto. Sommige voedingswaren, vlees groenten en meel; water vooral heel noodzakelijk iedere dag moet ik gaan kopen. U moest elke dag water gaan kopen? Vooral water en fruit dagelijks meegenomen. Water grote flessen en kleine flessen. (...) Spullen moest ik bijna dagelijks kopen, verschillende soorten vlees, alcoholische drank, bier, wiskey niet zoveel ook groenten en fruit, moest ik dagelijks kopen en meenemen. (...) Water ten minste per dag, kleine 20 kisten..."*), gehoor p. 9-14). Daarenboven stelt verzoeker zelf dat het hotel goed geregeld was, een "modern systeem, iedere kamer aparte met "aircooling" en centrale verwarming" (gehoor, p. 13), zodat eerder verwacht wordt dat een hotel in Bagdad met internationale gasten voldoende koelruimte heeft voor het stockeren van vlees, groenten, water en andere essentiële producten en niet afhankelijk is van de dagelijkse aanvoer via de lokale markt. Ook zijn voorstelling van de hoeveelheden vlees die hij moest kopen tart elke verbeelding: *"Hoeveel kilo vlees kocht u dagelijks voor 25 man? Dozen, rollades van vlees, van wit en rood vlees, per vlees 5 dozen en iedere doos 30 kilo. De resto was heel groot, ik zei 25 mss is het meer gasten, sommige mensen overdag aan het werk, en de andere komen allen 's avonds terug"*. Uit zijn verklaringen blijkt immers ook dat verzoeker per dag 300 kilo vlees aansleepte voor 25 man, wat bezwaarlijk aangenomen kan worden.

Gelet op deze vaststellingen alleen al is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als "Procurement manager" tewerkgesteld was bij het "Baghdad International Airport Hotel". Overigens zou verzoeker als "Procurement manager" eveneens melding hebben gemaakt van de andere producten die noodzakelijk zijn om een modern hotel draaiende te houden, zoals WC-papier, tandpasta, schoensmeer, zeep, shampoo enz.

2.8. Wat de badge betreft dient vastgesteld te worden dat er geen sprake is van een "verwarring in de chronologie". Verzoeker beweerde immers ten onrechte dat zijn badge verlopen was en hij om die reden door een escorte naar binnen werd gebracht, terwijl zijn badge helemaal niet verlopen was maar geldig tot 31 december 2011. De vaststelling dat verzoekers relaas verzonnen is en hij bovendien een badge voorlegt waarvan hij de geldigheidsdatum niet kent, wijst er andermaal op dat geen geloof kan worden gehecht aan het geheel van verzoekers voorgehouden verklaringen en de vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit zijn beweerde tewerkstelling.

De motivering met betrekking tot het tewerkstellingsattest en de andere neergelegde documenten wordt door verzoeker niet weerlegt in het verzoekschrift. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorts is het merkwaardig dat verzoeker als verklaring voor zijn gebrek aan kennis over het feit of zijn collega's al dan niet bedreigd werden, in zijn verzoekschrift stelt dat hij *"immers niet echt in het hotel werkte"*, terwijl hij een contract zou hebben gehad en in het bezit is van een badge van het hotel met daarop zijn positie als "Procurement manager" en een tewerkstellingsattest. Waar verzoeker suggereert dat het Commissariaat-generaal zijn relaas zou kunnen natrekken, wijst de Raad erop dat dit inderdaad zou kunnen, doch dat zijn verklaringen en de voorgelegde stukken duidelijk zijn en op afdoende wijze aantonen dat verzoekers relaas verzonnen is.

2.9. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.10.1. Verzoeker is afkomstig uit Irak, Bagdad zodat in casu dient te worden nagegaan of in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder sprake is van een gewapend conflict waarin de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie/stad Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd

aan het administratief dossier ("Subject Related Briefing (SRB) "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. BAGDAD" van 5 januari 2012) en de aan de nota nieuwe SRB van 16 juli 2012 waarin rekening wordt gehouden met "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Iraq" van mei 2012, is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10.2. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

2.10.3. Volledigheidshalve wijst de Raad op rechtspraak van het EHRM van 20 januari 2009 (*F.H. v. Zweden*, nr. 32621/06) waarin wordt geoordeeld dat hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de betrokken vreemdeling enkel vanwege terugkeer naar zijn land reeds een risico loopt op een behandeling die een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (§93).

Het EHRM heeft bij zijn beoordeling van de situatie in Irak onder meer rekening gehouden met het UNHCR-rapport "*Strategy for the Iraq Situation van januari 2007*" en komt tot het oordeel dat de situatie in Irak in 2008 is verbeterd en dat, hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de desbetreffende vreemdeling enkel hierdoor bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

In voornoemd arrest van het EHRM wordt de preciaire veiligheidssituatie in Irak onderkend (§91), doch wordt erop gewezen dat deze situatie in het laatste jaar verbeterd (§64, §65, §91) is hetgeen blijkt uit de overdracht voor de handhaving van de veiligheidssituatie van de US troepen naar de Iraakse troepen, het afgekondigde staakt het vuren van het Mehdi-leger in augustus 2008, een aanzienlijke vermindering van de dodelijke slachtoffers bij burgers en het feit dat Irakezen vrijwillig terugkeren, dit ondersteund door financiële tegemoetkomingen van de Iraakse autoriteiten. Het Hof vervolgt dat UNHCR, UN en het IOM weliswaar aan de verschillende landen vragen om zich te onthouden van gedwongen terugkeer naar Irak maar dat deze organisaties toegezegd hebben dat zij de nodige bijstand zullen verlenen voor diegene die terugkeren (§68, §70, §91). Het Hof wijst er bovendien op dat de aanbevelingen van de internationale organisaties gedeeltelijk zijn gebaseerd op de veiligheidssituatie maar eveneens op de praktische problemen voor diegene die terugkeren, zoals onderdak, gezondheidszorg en het terugvorderen van eigendom (§91).

2.10.4. In acht genomen wat voorafgaat en mede in overweging genomen de vaststelling dat de andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken en Nederland) geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie, en dit geldt voor Noord-, Centraal-, en Zuid-Irak (SRB, p. 28), kan in hoofde van verzoeker niet worden aangenomen dat hij in de gegeven omstandigheden in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut conform artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet.

2.10.5. In de mate verzoeker het niet eens is met de appreciatie van de veiligheidssituatie op basis van de informatie in de SRB en, onder verwijzing naar en het citeren van krantenartikelen en een email van Iraq Body Count, stelt dat de situatie in Bagdad niet op positieve wijze veranderd is en het erop lijkt dat de situatie in Bagdad op heden onstabiel is dan enkele maanden geleden, wijst de Raad erop dat ook de laatste SRB van juli 2012 een onderzoek heeft gepleegd naar de mogelijke risico's voor burgers (p. 13 e.v.) en dat daarbij onder andere rekening werd gehouden met de statistieken van 'Iraq Body Count'. De Raad leest daarin onder andere: "*Het veralgemeende geweld neemt duidelijk af in Irak. Dit wordt in alle rapporten bevestigd. We kunnen echter nog steeds niet spreken van een stabiele situatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies. (...) 40% van de incidenten doen zich voor in Bagdad, terwijl dit aantal in Ninewa en Kirkoek samen nog op ongeveer 23% geschat wordt. (...) het is niet mogelijk om 100% betrouwbare cijfers te bekomen over het exacte aantal burgerslachtoffers in Irak. De cijfers zijn zeer verschillend naargelang te bron en worden niet altijd op dezelfde manier berekend. (...) Het is echter belangrijk om te weten dat Iraq Body Count in deze cijfers de politieagenten ook meerekent als*

burgerslachtoffers. (...) De daling was het grootst bij de overgang van 2008 en 2009, en daalt nu geleidelijk aan verder, maar niet spectaculair. (...) Zowel de zware bomaanslagen die nog plaatsvinden, als het geweld tegen individuen is grotendeels doelgericht. Het gebruik van vormen van geweld die leiden tot willekeurige slachtoffers is gedaald, terwijl steeds meer een beroep wordt gedaan op vormen van geweld die doelgericht zijn. (...) Bij dergelijk geweld wordt voornamelijk gebruik gemaakt van wapens met geluiddempers. Dit fenomeen komt niet enkel voor in Bagdad, maar ook in de andere Centraal-Iraakse provincies is het fenomeen duidelijk merkbaar. (...) Waar voordien vooral de aanslagen van AQI en andere extremistische milities de grootste bedreiging vormden voor de veiligheid en de stabiliteit, blijken deze niet meer de hoofdoorzaak te zijn van het nog bestaande geweld. (...) Zowel de zware bomaanslagen, als het geweld tegen individuen (...) zijn hoofdzakelijk gericht tegen dezelfde doelwitten. (...)

De Raad stelt derhalve vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie in Irak op de voet volgt en dat rekening werd gehouden met informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen en dat bij appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie rekening werd gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tussen 2003-2012. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen. De Raad ziet overigens niet in waarom het beleid van de andere Europese landen niet mee in overweging zou kunnen worden genomen of waarom dit beleid niet relevant zou zijn. Dat verzoeker niet akkoord is met de appreciatie en het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidt er nog niet op dat de informatie en het besluit niet correct zouden zijn.

2.10.6. In de mate verzoeker aanvoert dat verweerster de Belgische wetgeving dient te respecteren aangezien de Belgische wetgever gekozen heeft voor een bredere bescherming bij de omzetting van de kwalificatierichtlijn, wijst de Raad naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ) van 17 februari 2009 (HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>), waarin onder andere het volgende wordt overwogen met betrekking tot artikel 15 van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2 van deze richtlijn:

“28. Het in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht maakt deel uit van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd. (...)

32. De in artikel 15, sub a en b, van de richtlijn gebruikte termen „doodstraf”, „executie” en „foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, hebben betrekking op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade.

33. De in artikel 15, sub c, van de richtlijn gedefinieerde schade, namelijk een „ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon” van de verzoeker, heeft daarentegen betrekking op een algemener risico op schade.

34. Er wordt immers ruimer bedoeld op een „bedreiging van het leven of de persoon” van een burger, en niet op bepaalde gewelddadigheden. Die bedreiging is bovendien inherent aan een algemene situatie van een „internationaal of binnenlands gewapend conflict”. Tot slot is het geweld dat de oorzaak is van die bedreiging, „willekeurig”. Dit houdt in dat het geweld gericht kan zijn tot personen ongeacht hun persoonlijke omstandigheden.

35. In die context moet het begrip „individueel” aldus worden opgevat dat het ook betrekking heeft op schade die wordt toegebracht aan burgers ongeacht hun identiteit, wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken

land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

36. Aan die uitlegging, die artikel 15, sub c, van de richtlijn een eigen werkingssfeer kan bezorgen, wordt niet afgedaan door de bewoordingen van punt 26 van de considerans van deze richtlijn, volgens hetwelk „[g]evaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, [...] normaliter op zich geen individuele bedreiging [vormen] die als ernstige schade kan worden aangemerkt”.

37. Bedoeld punt houdt immers weliswaar in dat de enkele objectieve vaststelling van een gevaar dat verband houdt met de algemene situatie van een land, in beginsel niet volstaat om aan te tonen dat een bepaalde persoon de voorwaarden van artikel 15, sub c, van de richtlijn vervult, maar het gebruik van de term „normaliter” wijst erop dat zich een uitzonderlijke situatie kan voordoen waarin er een dermate hoog risico is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon individueel het betrokken risico zou lopen.

38. De uitzonderlijkheid van die situatie wordt ook bevestigd door de omstandigheid dat de bedoelde bescherming subsidiair is en door de opzet van artikel 15 van de richtlijn, voor zover de in dat artikel sub a en sub b bedoelde schade een duidelijke mate van individualisering veronderstelt. Hoewel collectieve elementen stellig een belangrijke rol spelen bij de toepassing van artikel 15, sub c, van de richtlijn, in die zin dat de betrokkene evenals andere personen behoort tot een groep mogelijke slachtoffers van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, moet die bepaling niettemin systematisch worden uitgelegd in verhouding tot de twee andere in artikel 15 bedoelde situaties en moet die individualisering dan ook nauw bij die uitlegging worden betrokken.

39. Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

40. Bovendien kan bij de in artikel 4, lid 3, van de richtlijn bedoelde individuele beoordeling van een verzoek om subsidiaire bescherming met name rekening worden gehouden met:

– de geografische omvang van de situatie van willekeurig geweld en met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker wanneer hij naar het betrokken land terugkeert, zoals uit artikel 8, lid 1, van de richtlijn blijkt, en

– in voorkomend geval het bestaan van een duidelijke aanwijzing dat er een reëel risico is, zoals die welke in artikel 4, lid 4, van de richtlijn is vermeld; indien deze aanwijzing er is, kan de mate van willekeurig geweld die vereist is om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen, lager zijn.

(...)

43. Gelet op het voorgaande moet op de gestelde vragen worden geantwoord dat artikel 15, sub c, van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn, moet worden uitgelegd als volgt:

– opdat sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, is het niet noodzakelijk dat deze persoon aantoonbaar dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden;

– bij wijze van uitzondering kan een dergelijke bedreiging worden geacht aanwezig te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

44. Tot slot is de uit de voorgaande punten voortvloeiende uitlegging van artikel 15, sub c, van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, daarvan, volledig verenigbaar met het EVRM, daaronder begrepen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 EVRM (zie met name arrest NA/Verenigd Koninkrijk, reeds aangehaald, §§ 115-117 en aangehaalde rechtspraak).”

Uit de rechtsoverweging 43 van het hierboven weergegeven arrest, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot 40, dient afgeleid te worden dat artikel 15, c) van de richtlijn bescherming

beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, c) van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging.

2.11. In de mate verzoeker voorhoudt dat het in de Grondwet vastgelegde gelijkheidsbeginsel geschonden is, omdat de verandering in het beleid aanleiding geeft tot willekeur omdat er geen termijn wordt opgelegd waarbinnen een dossier dient behandeld te worden en dit tot gevolg heeft dat personen die op hetzelfde moment Irak, Bagdad zijn ontvlucht, een verschillende beslissing kunnen krijgen en geen rekening wordt gehouden met de aankomstdatum van de kandidaat-vluchtelingen, gaat hij voorbij aan artikel 48/5, §3, tweede alinea van de vreemdelingenwet waarin duidelijk wordt gestipuleerd dat er rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen. Derhalve kan er bezwaarlijk sprake zijn van willekeur of een schending van het gelijkheidsbeginsel aangezien in iedere individuele asielaanvraag de situatie op het ogenblik van de beslissing in aanmerking moet worden genomen.

2.12. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b). Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar het eerste middel werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS